

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตน
ของ นายบุญส่ง กุลบุปผา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑/๒๕๕๔

เรื่องพิจารณาที่ ๔๗/๒๕๕๓

วันที่ ๕ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

ประเด็นวินิจฉัย

ประเด็นที่หนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตราขึ้นโดยถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ประเด็นที่สอง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ความเห็น

ประเด็นที่หนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตราขึ้นโดยถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือไม่

พิจารณาแล้ว เห็นว่ากระบวนการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการไว้ในมาตราต่าง ๆ กล่าวคือ มาตรา ๓๐๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไป ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรานี้ โดยให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และวรรคสามบัญญัติให้ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตามวรรคหนึ่งดำเนินการปรับปรุงพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเพื่อให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้

มาตรา ๑๒๖ บัญญัติว่า “การประชุมสภาผู้แทนราษฎรและการประชุมวุฒิสภาต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา จึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่ในกรณีการพิจารณาระเบียบวาระกระทู้ถามตามมาตรา ๑๕๖ และมาตรา ๑๕๗ สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาจะกำหนดเรื่ององค์ประชุมไว้ในข้อบังคับเป็นอย่างอื่นก็ได้

การลงมติวินิจฉัยข้อปรึกษาให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณ เว้นแต่ที่มีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น
ในรัฐธรรมนูญนี้

สมาชิกคนหนึ่งย่อมมีเสียงหนึ่งในการออกเสียงลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธาน
ในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร และประธานวุฒิสภา ต้องจัดให้มีการบันทึก
การออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกแต่ละคน และเปิดเผยบันทึกดังกล่าวไว้ในที่ที่ประชาชนอาจเข้าไป
ตรวจสอบได้ เว้นแต่กรณีการออกเสียงลงคะแนนเป็นการลับ

การออกเสียงลงคะแนนเลือกหรือให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่งใด ให้กระทำการลับ
เว้นแต่ที่มีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในรัฐธรรมนูญนี้ และสมาชิกย่อมมีอิสระและไม่ถูกผูกพันโดยมติของ
พรรคการเมืองหรืออาณัติอื่นใด”

มาตรา ๑๓๙ บัญญัติว่า “ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญจะเสนอได้ก็แต่โดย

(๑) คณะรัฐมนตรี

(๒) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่
ของสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบ
ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา หรือ

(๓) ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลฎีกา หรือองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งประธานศาลและ
ประธานองค์กรนั้นเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น”

มาตรา ๑๔๐ บัญญัติว่า “การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญของ
สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาให้กระทำเป็นสามวาระ ดังต่อไปนี้

(๑) การออกเสียงลงคะแนนในวาระที่หนึ่งขึ้นรับหลักการ และในวาระที่สองขึ้นพิจารณา
เรียงลำดับมาตรา ให้ถือเสียงข้างมากของแต่ละสภา

(๒) การออกเสียงลงคะแนนในวาระที่สาม ต้องมีคะแนนเสียงเห็นชอบด้วยในการที่จะให้ออกใช้เป็น
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา

ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๖ ส่วนที่ ๗ การตราพระราชบัญญัติ มาใช้บังคับกับการพิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๔๑ บัญญัติว่า “เมื่อรัฐสภาให้ความเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญแล้ว ก่อนนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย ให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญซึ่งต้องกระทำไปแล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่วินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใดมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ให้ข้อความที่ขัดหรือแย้งนั้นเป็นอันตกไป ในกรณีที่วินิจฉัยว่าข้อความดังกล่าวเป็นสาระสำคัญหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ให้ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นเป็นอันตกไป

ในกรณีที่คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญมีผลทำให้ข้อความที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญเป็นอันตกไปตามวรรคสอง ให้ส่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นกลับคืนสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเพื่อพิจารณาตามลำดับ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อมิให้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้ โดยมติในการแก้ไขเพิ่มเติมให้ใช้คะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา แล้วให้นายกรัฐมนตรีดำเนินการตามมาตรา ๙๐ และมาตรา ๑๕๐ หรือมาตรา ๑๕๑ แล้วแต่กรณี ต่อไป”

สำหรับกระบวนการในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของรัฐสภา ตามหนังสือรัฐสภา ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๔/๑๓๗๙๕ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ มีข้อเท็จจริงปรากฏว่าในขั้นตอนการเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ มีผู้เสนอจำนวน ๕ ราย คือ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ด่วนที่สุด ที่ ปช ๐๐๒๒/๐๕๒ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๑ นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ ตามหนังสือลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๑ นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ ตามหนังสือลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๑ นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ ตามหนังสือลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๑ และนายทศพล เพ็งส้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ ตามหนังสือลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๒ โดยเฉพาะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้เสนอแต่ละคณะมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร ดังนั้น การเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ จึงเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติในรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๑๓๙ (๒) (๓) และมาตรา ๓๐๒ สำหรับในขั้นตอนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา มีข้อเท็จจริงว่า สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทั้ง ๕ ฉบับ รวมกันไปแล้วลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทั้ง ๕ ฉบับ พร้อมกันไปด้วยคะแนนเสียง ๒๔๐ เสียง ไม่รับหลักการ ๕ เสียง งดออกเสียง ๕ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๑๔ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว จำนวน ๓๖ คน เพื่อพิจารณาโดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นหลักในการพิจารณา ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญโดยคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการวิสามัญฯ มีการประชุมจำนวน ๒๓ ครั้ง จนแล้วเสร็จ และเสนอรายงานของคณะกรรมการวิสามัญฯ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร ตามหนังสือลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ ในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๒ ในวาระที่สองโดยเริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ และเรียงลำดับมาตราจนจบร่าง ต่อจากนั้นจึงได้พิจารณาในวาระที่สาม มีผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน ๒๘๓ คน ที่ประชุมลงมติเห็นชอบด้วยในการที่จะให้ออกใช้เป็นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญด้วยคะแนนเสียง ๒๖๘ เสียง ไม่เห็นชอบ ๗ เสียง งดออกเสียง ๖ เสียง และไม่ลงคะแนน ๒ เสียง

การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้โดยวุฒิสภา ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร ส่งให้วุฒิสภาตามหนังสือสภาผู้แทนราษฎร ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๔/๑๒๐๐๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๒ โดยมีข้อความระบุด้วยว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาได้พิจารณาในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการในการประชุมวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๒ มีผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน ๘๑ คน ลงมติรับหลักการ จำนวน ๗๙ เสียง ไม่รับหลักการ ๑ เสียง งดออกเสียง ๑ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว จำนวน ๒๗ คน ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญโดยคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

วุฒิสภา คณะกรรมการวิสามัญฯ มีการประชุมจำนวน ๑๑ ครั้ง จนแล้วเสร็จ และเสนอรายงานของ คณะกรรมการวิสามัญฯ ต่อประธานวุฒิสภาตามหนังสือลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ในการพิจารณาของวุฒิสภาในวาระที่สองและวาระที่สาม เมื่อวันที่ ๒๓-๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภแล้วพิจารณาเรียงลำดับมาตราจนจบร่าง ต่อจากนั้นจึงพิจารณาในวาระที่สาม มีผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน ๘๘ คน โดยลงมติให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ จำนวน ๘๔ เสียง ไม่เห็นด้วยจำนวน ๑ เสียง และงดออกเสียง จำนวน ๓ เสียง ต่อมาวุฒิสภา ได้ส่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไปยังสภาผู้แทนราษฎร ตามหนังสือวุฒิสภา ส่วนที่สุด ที่ สว ๐๐๐๗/๕๗๑๔ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๓ ที่ประชุมได้พิจารณา กรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๐ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๔๗ วรรคหนึ่ง (๓) แล้ว ลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยจำนวน ๒๔๕ เสียง เห็นชอบด้วย ๖๘ เสียง งดออกเสียง ๑๒ เสียง และไม่ลงคะแนน ๒๐ เสียง โดยมีมติกำหนด จำนวนบุคคลที่จะประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ จำนวน ๒๒ คน และตั้งกรรมการฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๑ คน และในการประชุมวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ที่ประชุมมีมติแต่งตั้งคณะกรรมการร่วมกันฝ่ายวุฒิสภา จำนวน ๑๑ คน ในการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีการประชุมจำนวน ๔ ครั้ง

ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้วเสร็จ และได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ด้วยจำนวน ๓๐๙ เสียง ไม่เห็นชอบด้วย ๗ เสียง งดออกเสียง ๔ เสียง และไม่ลงคะแนน ๑๐ เสียง และวุฒิสภาได้ประชุมเมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ตามที่คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสนอและได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว จำนวน ๑๑๗ เสียง ไม่เห็นชอบด้วย ๑ เสียง และงดออกเสียง ๘ เสียง

เมื่อพิจารณากระบวนการในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของรัฐสภาดังกล่าวข้างต้นแล้ว เห็นว่า ในขั้นตอนการเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๙ (๒) (๓) และมาตรา ๓๐๒ ในขั้นตอนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา การออกเสียงลงคะแนนในวาระที่หนึ่งขึ้นรับหลักการ วาระที่สองขึ้นพิจารณาเรียงลำดับมาตรา และวาระที่สามการให้ความเห็นชอบในการที่จะให้ออกใช้เป็นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญของสภาผู้แทนราษฎรและการลงมติให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญของวุฒิสภา รวมทั้งการลงมติของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาในการให้ความเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตามที่คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสนอ เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๐ มาตรา ๑๔๗ และมาตรา ๓๐๒ นอกจากนี้ ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา มีสมาชิกของแต่ละสภามาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา

ดังนั้น จึงเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้ตราขึ้นโดยถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแล้ว

ประเด็นที่สอง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยการยกเลิกและแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม การยกเลิกและให้ใช้ข้อความใหม่แทน และการเพิ่มเติมบทบัญญัติขึ้นใหม่ ในหมวด ๑ ว่าด้วยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบและการแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) การสรรหาและการเลือกกรรมการ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หมวด ๒ ว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. การประชุมและการลงมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. การเพิ่มเติมอำนาจของกรรมการหรืออนุกรรมการได้ส่วน

ในการเข้าถึงข้อมูลของหน่วยงานหรือสถาบันการเงินที่เกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่น การกำหนดให้สำนักงาน ป.ป.ช. ทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะทำงานระหว่างคณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุด การมอบหมายให้พนักงานไต่สวนที่มีวุฒิการศึกษาและมีประสบการณ์ตามที่กฎหมายกำหนดดำเนินการในศาลในฐานะผู้รับมอบอำนาจ การกำหนดให้ประธานกรรมการ กรรมการอนุกรรมการและพนักงานไต่สวนเป็นพนักงานฝ่ายปกครองและตำรวจชั้นผู้ใหญ่ และมีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวน ในการดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานหรือการไต่สวนข้อเท็จจริง หมวด ๓ ว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ส่วนที่ ๑ การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง การแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและวิธีการในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง การเปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งการกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถใช้อำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและคณะกรรมการธุรกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ส่วนที่ ๒ การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หมวด ๔ ว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง กำหนดให้มีการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในเรื่องที่มีการกล่าวหา ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๔๓ การกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายให้พนักงานไต่สวนดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง รวบรวมพยานหลักฐานและสรุปสำนวนเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาวินิจฉัย หมวด ๕ ว่าด้วยการถอดถอนจากตำแหน่ง มีการเพิ่มเติมกรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงเป็นเหตุหนึ่งในการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๕๘ หมวด ๖ ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญ โดยแก้ไขชื่อหมวดและกำหนดให้กรณีที่มีการฟ้องคดีอาญาผู้ถูกกล่าวหาต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หากการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายในทางทรัพย์สินหรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลอื่น อัยการสูงสุดอาจยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนการกระทำหรือคำสั่งอันมิชอบ ที่เป็นการละเมิดนั้นด้วยก็ได้ การกำหนดให้การดำเนินคดีอาญาตามหมวดนี้ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดี มีให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ หมวด ๗

ว่าด้วยการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน การเพิ่มเติมกำหนดเวลาการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายแรงผิดปกติ จากเดิมกำหนดไว้ว่าพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ไม่เกินสองปี เป็นห้ามมิให้กล่าวหากรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่พ้นจาก
การดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกินห้าปี แต่ไม่ตัดอำนาจ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีมีเหตุอันควรสงสัยขึ้นไต่สวนได้
แต่ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่พ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ
หมวด ๘ ว่าด้วยการตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๗๕
ของรัฐธรรมนูญ โดยแก้ไขชื่อหมวดและการเพิ่มเติมเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อาจถูกตรวจสอบตามหมวดนี้
การแก้ไขเพิ่มเติมสิทธิของผู้อยู่ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๙๖ ให้ชัดเจนว่าเป็นสิทธิอุทธรณ์ดุลพินิจ
ในการกำหนดโทษของผู้บังคับบัญชา หมวด ๙ ว่าด้วยการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและ
ประโยชน์ส่วนรวม กำหนดให้บรรดาความผิดที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ ให้ถือเป็นความผิดฐานทุจริต
ต่อหน้าที่หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม
ตามประมวลกฎหมายอาญาด้วย เพิ่มเติมบทบัญญัติเป็นหมวด ๙/๑ ว่าด้วยการส่งเสริมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต เพิ่มเติมบทบัญญัติเป็นหมวด ๙/๒ ว่าด้วยกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตประจำจังหวัด เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๖ วรรคห้า
แต่เพื่อประโยชน์ในการเตรียมการกำหนดให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับเป็นต้นไป หมวด ๑๐ ว่าด้วยสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของ
สำนักงาน ป.ป.ช. มีอำนาจกำหนดตำแหน่งของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. โดยเทียบเคียงกับ
การกำหนดตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.
มีอำนาจในการกำหนดอัตราเงินเดือน และเงินประจำตำแหน่งให้กับข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช.
โดยตำแหน่งข้าราชการในสาขากระบวนการยุติธรรมในแต่ละชั้นตำแหน่งให้จัดทำบัญชีอัตราเงินเดือนและ
เงินประจำตำแหน่งมีอัตราไม่สูงกว่าบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการอัยการ
ส่วนตำแหน่งข้าราชการประเภทอื่นให้นำบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อพิจารณาข้อความของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แล้ว เห็นว่าไม่มีบทบัญญัติใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงเห็นว่า

ประเด็นที่หนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่..) พ.ศ. ตราขึ้นโดยถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

ประเด็นที่สอง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่..) พ.ศ. ไม่มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่..) พ.ศ. จึงไม่มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ

นายบุญส่ง กุลบุปผา

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ